

De Moelial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiegroep Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 13de jaargang - nummer 6 - 24 januari 1996

De Verankeringsnota:

Alles Voor de Vub. De Vub Voor Kristus?

Verankeringsnota. Zo heet het recentste VUB-document uit de hogere regionen van onze Alma Mater. Enkele pientere geesten staken, uitgaande van de vaststelling -het getal 2000 zal er wel iets mee te maken hebben- dat voor de VUB een cruciale periode aanbreekt, de koppen bij elkaar en kwamen tot de conclusie dat de VUB dringend nood had een globaal plan. De verankeringsnota is het lang verwachte, laatste luik van het COSTRA-document (Commissie STRategie) dat vorig jaar op deze universiteit een aardschok veroorzaakte waardoor de schaal van Richter door enkele aardrijkskundigen ongeschikt werd verklaard.

Het COSTRA-document (voor kritische analyses van dit document zie De Moelial 6.7 en 8. 12de jaargang) beoogde immers enkel de VUB een nieuw professioneel en innovatief management te geven. Vertrekpunt voor de heren van de COSTRA-commissie was dat de financiële situatie van de VUB dreigde te verergeren indien de noodzakelijke structurele maatregelen niet tijdig genomen worden (COSTRA p.1). Tot welke schrik-wekkende gevolgen dit kan leiden kan u reeds in het redactioneel lezen. Velen vroegen zich toentertijd dan ook af waarom we het maatschap-pelijk luik, dat we nu pas voorgeschoteld krijgen, nog niet af was en waarom het niet als uitgangspunt werd genomen: Een bezinning over de toekomst van een universiteit mag ons inziens niet vertrekken vanuit een economische analyse. Financiële moeilijkheden zijn immers slechts een symptoom van de maatschappelijke constellatie. Men zou dan ook moeten vertrekken vanuit een filosofisch opnieuw evalueren van de positie van een vrije en een vrijzinnige universiteit in de gewijzigde maatschappelijke constellatie. (De Moelial, 12 jrg, nr 6-7, p.5) Het motto 'U vraagt, wij geven' indachtig worden de universitaire geleidingen verblijd met de nieuwe 6 geboden van de VUB: de verankeringsnota.

Wat is de bedoeling?
Net als met het COSTRA-document zal de verankeringsnota gepresen-

teerd worden aan de leden van de universitaire gemeenschap zodat de tekst bediscussieerd kan worden waaruit de Krijtlijnen voor een Meerjarenplan zullen voortvloeien. Maar in tegenstelling met de COSTRA-nota dat volgens Rik Van Aerschoot, voorzitter van de Raad van Bestuur, in beleidsplannen werd omgezet, is deze nota wel amen-deerbaar.

Bon. Tot zover het officieel discours. En dan nu: Champagne!

Eén. Indien de COSTRA-nota niet amendeerbaar was, waarom werd de universitaire gemeenschap dan vergast op publieke debatten om deze nota te bediscussieren? Antwoord: om de schijn van democratisch beheer aan deze universiteit hoog te houden.

Twee. Over welke beleidsplannen heeft Van Aerschoot het in godsnaam? Antwoord: waarschijnlijk bedoelt hij de aanstelling van 4 nieuwe mensen in de topadministratie. Deze aanwerving is namelijk, voor zover wij weten, de enige beleidsmaatregel die rechtstreeks voortvloeide uit de COSTRA-nota. Of dit nu de 'structurele maatregel' is die de VUB zal doen overleven in de 21ste eeuw durf ik toch voorzichtig -wie waagt het immers aan deze unieff van Van Aerschoot categorieek tegen te spreken- in twijfel trekken.

Drie. De eigenlijke titel van wat de crème de la crème van de VUB voor ons in elkaar geknutseld heeft, luidt naar 'Naar een vernieuwde maatschappelijke verankerung van de VUB'. Gans de tekst staat bol van de nieuwe

RE(D)ACTIONAIR

Traditiegetrouw ging de overgang van oud naar nieuw gepaard met collectieve uitbarstingen van vreugde. In volle roes klinkt alleman en -vrouw op het nieuwe jaar en wensen we elkaar het beste toe. Het lijkt alsof we verwachten dat de komende 366 dagen 'nog beter' worden dan de vorige 365.

In schril contrast daarmee staan de resultaten van een enquête naar de verwachtingen van de 'gemiddelde Vlaming' voor 1996. Sta ons toe om tussen haakjes (onze ergernis uit te spreken over de term 'gemiddelde Vlaming'; het gebruik van dergelijke term door de enquêteur veronderstelt dat deze zich verheven voelt boven zijn 'voorwerp' van onderzoek -in dit geval mensen; op een zelfde manier in feite als onze (?) studentenvertegenwoordigers steeds een betoog afsteken over de 'gewone student' precies alsof zij de 'bijzondere student' zijn; daarnaast gaat het onderzoek naar de uitzichten van dat 'gemiddeld beest' ervan uit dat de gevoelens van de mens objectiveerbaar en kwantificeerbaar zijn waarvan dan het gemiddelde kan berekend worden; and last but not least 'Vlaming'; who the hell is 'Vlaming'? ; taalethymologisch bekeken komt Vlaming van het Friese 'Vlame' wat vreemdelling betekent: Vlaanderen, het land van de vreemdelingen; vlaams-nationalisten zullen het niet graag horen; tevens zouden ze Vanden Lanotte moeten aanklagen, vervolgen en op de brandstapel plaatsen voor 'verhinderung tot hereniging van het Vlaamsche volk' of zelfs voor 'volksmoordenaar'). Maar we wijken af. In schril contrast dus. Het 'gemiddeld beest' verwacht van 1996 meer werkloosheid, minder inkomsten, meer faillissementen, meer oorlogen, meer schandalen... Kortom, meer ellende en miserie. De collectieve uitbarstingen van vreugde, waarvan hierboven sprake, blijkt niets anders te zijn dan één grote vlucht voor mens' wezenlijke angsten. Zij verbergt een gigantische onzekerheid over wat de toekomst ons te bieden heeft.

Onze rector, Els Witte, had in haar nieuwjaarspeech niet te kampen met deze krampen van onzekerheid en leek zelfs de tegenstrijdigheid tussen de vreugde en de negatieve toekomstperspectieven te verzoenen. Ze opende haar rede met: 'Moge 1996 voor U allen gekenmerkt worden door een goede gezondheid, veel geluk in uw privé-bestaan en de nodige successen op professioneel vlak'. En alhoewel ze niet wenste om 'de feestvreugde te temperen' vervolgde ze onverstaanbaar met een opsomming van maatregelen die dienen genomen te worden wil de VUB het jaar 2000 halen. Vertrekpunt in haar analyse blijkt eens te meer de begroting te zijn. De natigheid die ze ditmaal voor ons in petto heeft met haar methodologisch meesterschap tart alle verbeelding. Qua beheersen van de loonkosten schotelt ze ons dit voor: 'Na lange besprekingen blijven de formaties van het ZAP en het AAP status quo voor 1996'. Een waar succes op professioneel vlak, nietwaar. Voor het ATP bereidt ze 'met het oog op het creëren van enige "ademruimte" ' nog iets zoeters klaar nl. 'begeleidende maatregelen': 'Hiertoe behoren het leveren van verminderde prestaties op vrijwillige basis, het voorzien van uitstapregelingen en het uitsluitend na screening, slechts intern invullen van vacatures na pensionering of vertrek van een personeelslid.' Of dit lang eufemisme voor afslanken de personen op wie het betrekking zal hebben 'een goede gezondheid' en 'veel geluk in hun privébestaan' zal brengen is een vraag die ze zich niet stelt. En als toetje: 'De inkomensstructuren van de universiteit is grondig gewijzigd als gevolg van de gewijzigde financieringsmodaliteiten. Zo bepalen de basisopleidingen van de 1ste en de 2de cyclus in belangrijke mate de omvang van de financiering'. Maar geen nood, ook met deze nieuwe constellatie weet onze rector met grootse genialiteit om te gaan. Er moeten dringend geördineerde initiatieven worden genomen om de stagnatie van het aantal nieuwe geniestudenten in de basisopleidingen (van de VUB, nvdr.) te doorbreken'. 'Recrutering van nieuwe studenten' noemt zij het in haar omslachtig, eufemistisch taalje. U leest het goed, voortaan wenst men aan deze universiteit niet aan iedereen de mogelijkheid te bieden om te studeren uit democratische overwegingen maar wel uit redenen om de instelling financieel leefbaar te houden.

De gehanteerde logica is dus duidelijk als volgt: onze begroting is niet sluitend dus we moeten meer inkomsten werven (meer studenten) en de uitgaven verminderen (status quo personeelsformatie ZAP en AAP, en afslanking ATP). Dat deze 'strategie' niet het overleven van de universiteit als gevolg zal hebben maar wel haar crisis bestendigt en haar vroegtijdig einde aankondigt ontgaat onze rector. De universiteit ontaardt alzo immers in een instelling waar studeren gelijkgesteld wordt met het voorzien van een financiële injectie aan de instelling, waar Zappers en Aapen als een noodzakelijk kwaad worden gezien daar er toch wat onderwijs geconsumeerd moet worden en waar het ATP, even noodzakelijk aan een universiteit als alle andere geleidingen, gewoon als overbodig worden beschouwd.

Verder heeft ze nog de culot om op te roepen voor de 'actieve participatie' van 'de verschillende afdelingen en geleidingen aan de bespreking van dit strategisch plan' zodat de kans op slagen vergroot. Hieruit moge duidelijk zijn dat niet dit plan ter discussie ligt, gezien het dit plan is dat dient te slagen, maar wel de legitimiteit ervan. Kortom, de boodschap is 'vier feest, onderga en veranker u'.

De redactie wenst u een Gelukkig Nieuwjaar!

VERANKERINGSNOTA (1-2)
Een nieuwe tekst spookt door het Vub-labyrint. Meteen de eerste kennismaking met de inhoud en kritiek: volgende keer ploegen we voort ...

DOSSIER SOCIALE ZEKERHEID (3)
In het tweede deel van ons dossier over de Sociale zekerheid, wordt in klare taal gesproken over het historisch aspect.

Vluchtelingenbeleid (4)
Dit artikel vertelt u meer over de historische van het Belgische vreemdelingenbeleid en de huidige voorstellen van minister Vande Lanotte.

MATONGE & STUDENT AID 96 (5)
Dat de Vub geen eiland is, dat wist u reeds. Een exotisch uitstapje door de Afrikaanse buurt van Brussel of een woordje van Student Aid. Be free!

MR. BLUE & De Bizarre Wereld... (6)
MR. BLUE heeft kerst gevierd en steekt zijn vinger net niet in de keel. De Bizarre Wereld neemt je mee naar ... (enfin, je ziet wel.)

AANKONDIGINGEN (8)
Onder het motto een geïnformeerd mens is er twee waard, kan u de BSG- en BTS-agenda terugvinden op blz. 8 naast de 'duivelskinderen'.

VER(K)ANKERING IN EEN VERGEVORDERD STADIUM

dynamiek die de nieuwe VUB dient te vinden. En toch wil men de VUB vastzetten, hechten, met ankers vastleggen aan de maatschappij. Begrijp wie begrijpe kan! Bon. Tot zover de surrealiteit! En dan nu: Champagne!

Wat nu volgt is een soort van husepot met als ingrediënten: de verankeringsnota, een vrije vertaling van de Zes Geboden, ethisch socialisme, onbegrijpelijkheid, Elchardus, verroeste kettingen, walging, smarte drinks, onbeantwoorde liefde en nog maar van dat fraais; alles stevig binden met maizena zodat het geheel een beetje romiger overkomt.

1. Bovenal bemin één 'open vrijzinnigheid en progressieve ingesteldheid'

De eerste zuil van Hercules, open vrijzinnigheid en progressieve ingesteldheid, werd gebouwd naar de tekeningen van architect Prof. Elchardus. Zoals u weet of niet weet is Elchardus de ontwerper van een nieuw breuklijnenmodel die de samenleving in tweeën klieft. Enerzijds hebben we de egoïstische, utilitaire homo economicus. Anderzijds de normatieve, progressieve, solidaire bravenburger. Het 'verloren individualisme' en het utilitaire burgerschapsmodel zouden daarbij steeds meer terrein winnen. Volgens DE NOTA hoeft het dan ook geen betoog dat een

'cultuur van solidariteit' (...) een dringende noodzaak is. De Franse socioloog Edgar Morin wordt er bij gehaald om een 'beschavingspolitiek' te voeren waarbij solidariteit, convivialiteit, moraliteit, ecologie in een globale visie op de kwaliteit van het bestaan zouden worden geïntegreerd. Tevens wordt verondersteld dat culturele armoede een veel grotere uitsluiting bewekt dan economische armoede. Verwacht men hier niet oorzaak met gevolg? Soit. Om aan het imperialisme van de homo economicus te verhelpen, pleit Elchardus voor de oprichting van 'vertoog-gemeenschappen'. Deze moeten de groepen verstevigen die een bepaald mens- en maatschappijbeeld, een maatschappijproject en een tamelijk samenhangend geheel van waarden dragen. De VUB zou dan door reflectie over haar rol binnen deze vertooggemeenschappen kunnen bijdragen tot het bevorderen van dat normatieve burgerschap en het 'moraliseren' van de samenleving waardoor het sociale weefsel kan worden hersteld.

Volgens de opstellers van DE NOTA zouden deze stellingnamen dus geen betoog hoeven. Nochtans plaatste een andere pientere geest van de VUB, geen medeopsteller van de nieuwe bijbel, vraagtekens bij zo'n zienswijze. Prof. Rosseel stelt in een nog niet uitgegeven publicatie dat het socialistisch denken in tijden van economische crisis gedomineerd wordt door een socialisme gebaseerd

op ethiek in plaats van op pogingen om de hefbomen van de economie onder controle te krijgen die verantwoordelijk zijn voor de problemen die de 'cohesie van de maatschappij' bedreigen. En verder: the introduction or predominance of ethics riks, given certain contexts, situations and developments, to foster an 'authoritarian socialism' that flirts with ideas and solutions that are generally labeled as fascist. De lichtzinnigheid waarmee in DE NOTA wordt omgesprongen met de invulling van de 'progressieve ingesteldheid' doet mij dan ook walgen -alhoewel dat dit gezien het late uur ook andere oorzaken zou kunnen hebben- aangezien deze missionarissen niet het sociale weefsel wensen te herstellen door de oorzaken van de sociale desintegratie aan te pakken maar wel door een andere boodschap te prediken: 'Wees tolerant, verdraagzaam en solidair met uw naaste wie dat ook moge wezen, ga op in en wordt één met de vertooggemeenschappen, veranker u' en verroest. Een beetje coca-cola is hier duidelijk op zijn plaats alhoewel ik op dit ondertussen vroege uur eerder iets zou kunnen gebruiken als Black Booster of Red Bull. Maar we kijken af. Terug naar Mozes

2. Doe nooit wat studentonvriendelijkheid is.

Studentvriendelijkheid als rode draad

♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX

Alle snoezepoesjes en teddeybeertjes die zich geroepen voelen om hun allerliefste op Valentijn in extra in de 'lettertjes' te zetten kunnen dit door hun cupidopijl in onze hartverwarmende 'coeur chauffé'-rubriek te zetten. Verras uw vurigste vlam of gesel uw getrouwste gezell...

Liefdesbriefjes & kattenbelletjes kun je kwijt aan onze redactiehengsten & -amozenes (u herkent ze aan hun passionele blik) of in de liefdestent Y'.

♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX ♡XOX

is de tweede pilaar. Hierin zijn verschillende elementen vervat zoals het opzetten van kwalitatieve hoogstaande onderwijsleerprocessen, het streven naar de voortdurende kwaliteitsbewaking -verbetering van het onderwijs, maar ook het benadrukken van doelstellingen op het vlak van de democratisering van het universitair onderwijs, het slechten van de sociale en financiële drempels voor de toegang tot de

universiteit, het nastreven van de gelijkheid tussen jongens- en meisjesstudenten en de integratie van allochtone jongeren. De Hilariteit, ondertussen plaatsvervanger voor de Ergernis, treedt plots in confrontatie met de Vermoeidheid. Bruut geweld ontstaat. De Hilariteit lijkt het te halen... Neen, toch niet. Volgende keer misschien meer.

(RR)

The bigger the lie, the harder they fall.

(Adolf Hitler)

The danger of the past was that man became slaves. The danger of the future is that men may become robots.

(Erich Fromm)

AMNESTY International

Amnesty International is en mensenrechtenbeweging. Onafhankelijkheid, onpartijdigheid, betrouwbaarheid, dat zijn haar principes. Haar methodes zijn eenvoudig: spoor schendingen van mensenrechten op, klaag ze aan en voer actie. Amnesty International voert actie voor:

*Vrijlating van gewetensgevangenen die, waar ook ter wereld, worden vastgehouden omwille van hun overtuiging, huidskleur, geloof... Eén voorwaarde: ze mogen geen geweld gebruikt hebben of er tot aan-gezet hebben.

*Een eerlijk proces voor politieke gevangenen.

*Stopzetten van de doodstraf, marteling, politieke moorden en verdwijningen.

De Al-schrijfkern komt maandag samen om 19 u in gebouw Y (onthaal sociale sector) op de volgende data: 22/01, 05/02, 12/02, 26/02 & 11/03

LEVE DE REPUBLIEK!

Met bovenstaand devies eindigt Marc Reynebeau (°1956) zijn onderzoek naar De Vlaamse identiteit van de 12de tot de 21ste eeuw.

Vlaamse kust, Vlaanderen ontmoet de wereld (Open Tropen), Vlaanderen is de melkkoe van Wallonië (sociale zekerheid), Flemish Volley Team, Flemish Technology (inclusief taalfout). Zegt het je iets? Kitsch! Een uitvloeisel van een Vlaams nationalisme dat zijn fundamentele vindt in het onvoorwaardelijke geloof.

De Vlaamse sint

We zijn allen zeker over het bestaan van de goede sint. Sommigen onder ons krijgen op 6 december chocolade, speculaas of ander lekkers cadeau, maar dat van die goede sint ... nee. En zo gaat het ook met Vlaanderen. Denk je nu echt dat onze Vlaamse excellenties in dat spreekje geloven? Het spreekje verkoopt goed en levert cadeaus op, daar geloven ze wel in. Maar kennen de burgers het spreekje, geloven ze er in? Neen, de meesten niet.

Marc Reynebeau probeerde het 'spreekjesballonnetje' te doorprikken toen hij in 1994, in de aanloop naar de 11-julieviering van dat jaar, voor het weekblad Knack een tamelijk kritische analyse schreef: *Ik weidde daarin nogal uit over de conceptuele vaagheid van het officiële flamingantisme zoals dat rond Guldenensporenvieringen en IJzer-bevartingen traditioneel de kop opsteekt. Wat ik me afvroeg was wat de Vlaamse identiteit wel kon zijn, die eigenheid waar het in de 11-julievieringen meestal om te doen is en die de basis vormt voor de staatsvorming in België, waarin die eigenheid institutioneel vorm krijgt.* Gezagdragers die de Vlaamse identiteit omhelzen -ook de leider van de Vlaamse regering- houden het erbij dat het vanzelfsprekend en onloochenbaar is dat die identiteit echt bestaat.

Op zoek

Reynebeau stelde zich vragen, maar kreeg geen antwoorden: *Veel verontwaardiging en geschied, ja, maar één argument? Neen, geen enkel.* Politieke visie, actie en aanspraken werden gebaseerd op definities waaruit niet meteen duidelijk is wat de precieze betekenis en implicaties zijn (...) bijgevolg is de Vlaamse beweging in zekere zin onbespreekbaar. Kaakslag voor Vlaanderen: geen morzel gronds: *kitscherige reliëven van een onmaskerd geloof na het he lezen van Het Klauwen van de Leeuw.* Want: *Een kritische ingesteldheid staat het onvoorwaardelijke geloof principieel in de weg.* Reynebeau ziet het dus zoals E.J. Hobsbawm: *Wie zich met de geschiedenis van naties of van het nationalisme bezighoudt, kan geen geëngageerde politieke nationalist zijn.*

Invalshoek

Reynebeau -historicus (UG) en redacteur van Knack- kiest een vooral historische invalshoek. Hij maakt vanuit dit perspectief een lectrur-studie, aangevuld met persoonlijke indrukken: *Echte geschied-schrijving, die naam waardig, heeft altijd een revisionistische trek, omdat ze andere vragen stelt aan het verleden en andere bronnen aanboort om die te beantwoorden.*

Een nieuwe, kritische kijk op de Vlaamse beweging die als enige haar eigen geschiedenis heeft geschreven en zodoende een monopolie in haar beeldvorming kan verwerven. Een geschiedenis die echter vaak genoeg door toevalligheden bepaald is geweest, en dus niet toelaat om de geschiedenis vanuit de predestinatie te verklaren, wat in de geschied-schrijving ook maar zelden gebeurt. Reynebeau weet zelf ook wel dat de

geschiedenis nooit kan worden gereconstrueerd zoals ze is geweest: *Er is niet zoiets als de historische waarheid.* De auteur gaat op onderzoek: *Dit boek gaat op zoek naar verheldering in het ontstaan en de groei van de Vlaamse natie en van, in brede zin, het nationalisme in Vlaanderen.* Om een en ander op te helderen moeten begrippen en definitie-ties bekracht of ontkracht worden.

Deel I

In het eerste hoofdstuk maakt Reynebeau korte metten met de nationalistische visie op de natie: *De natie bestaat niet. Deze Vlaamse natie ontstond als complement van een gezagsapparaat, dat weliswaar geen echte staat maar toch een staatskundige entiteit is, de Vlaamse Gemeenschap.* Deze natie wordt dan ook eerder door de staatsmacht dan door een ondeelbare en authentieke eigenheid of identiteit belichaamd. Nationalisme wordt echter veelal gebruikt in een romantische ver-zuchting, *wanneer een groep mensen zichzelf gaat beschouwen en gaat ijveren voor het tot stand brengen van een staat die de hele natie omvat.* Dit nationalisme wil het volk emanciperen, maar niet noodzakelijk de individuele leden ervan: men heeft automatisch deze of gene nationa-liteit, wars van enige democratische overweging. De vertegenwoordigers van deze visie gaan met de tijd hun intellectuele constructie als een realiteit ervaren. Discussie is uitgesloten. Tot slot van dit hoofd-stuk: *De natie refereert bijgevolg aan niets minder maar ook niets meer dan een contextueel bepaalde consensus, die voortdurend wordt bijgestuurd door een gemeenschaps-lijke ervaring van de dagelijksheid.*

Deel II

In een tweede deel beschrijft Reynebeau de geschiedenissen van de Nederlanden, België en de Vlaamse beweging. Hij besloot deze geschied-kundige studie met tien besluiten:

- (1) de middenklasse vormde steeds het draagvlak van het nationalisme in Vlaanderen;
- (2) de Vlaamse beweging hield zich bijgevolg doorgaans afzijdig van de sociale beweging;
- (3) de Vlaamse beweging gaf vaak blijk van zelfbedieningsnationa-lisme (m.b.t. cultuur, economie, repressie);
- (4) de Vlaamse beweging heeft elitaristische trekjes, die vaak gepaard gaan met een gebrek aan democratische bezieling;
- (5) er heerste steeds verdeeldheid, wat vaak in relatieve onmacht resulteerde;
- (6) als politieke kracht is het Vlaams nationalisme altijd beperkt gebleven;
- (7) door haar relatieve onmacht neigt de Vlaamse beweging steeds naar negatieve termen om over verleden, heden en toekomst te spreken;
- (8) de Vlaamse beweging gleed van een avant-gardevoorbeeld af naar een achterhaald, eigengereid clubje;
- (9) het is bijzonder moeilijk om de precieze historische en politieke verdiensten van de Vlaamse

beweging correct af te lijnen.

(10) vermoedelijk hadden sociaal-culturele ontwikkelingen meer invloed op de genese van het federale België dan nationalistische constructies. Het is echter onvermijdelijk om met betrekking tot de taaltoestanden het belang van de Vlaamse beweging te bevestigen.

Deel III

In het derde en laatste deel gaat Reynebeau op zoek naar de natie in de 21ste eeuw. Hij vraagt zich hierbij af of België 2002 zal halen: dan zal de Guldensporenslag immers 700 jaar geleden plaatsgevonden hebben. Reynebeau stelt trouwens ook het macabere van een feestdag aan de kaak: een bloedige strijd waarin het volk gebruikt werd om bepaalde opportunismen te dienen.

Hij gaat in dit laatste deel ook dieper in op het hedendaagse nationalisme, het Vlaams Blok, en zijn kiezers: *Het gaat, kortom, om mensen uit gemarginaliseerde groepen.* Zij die tussen de zuilen zijn gevallen, achterop raken in de 'rat race': *ze zijn bang om uit de boot te vallen en dat gevoel van onveiligheid projecteren ze in de criminaliteit en dus in de allochtonen.* Wat willen zij dan van de toekomst? *Het alternatief moet doorzichtig, kleinschalig, natuurlijk en goed genormeerd zijn, ... zekerheid bieden.* Zoals de gemeenschapsgedachte in de jaren '30. Over ons staatsmodel stelt Reynebeau: *Het Belgische systeem zou theoretisch als schaalmodel voor de goede werking van de subsidiariteit kunnen dienen.* In Europa, waar momenteel de 'checks and balances' ontbreken, *in die praktijk dreigt men van de EU, ook als gevolg van haar liberaal-economische eenzijdigheid, een bureaucratische moloch te maken.*

Verder stelt Reynebeau dat het erkennen van de mensenrechten en het beschermen van minderheden niet zonder consequenties kan blijven: *Het principe maakt het onmogelijk om migranten nog langer van het stierrecht uit te sluiten.* Wat sommigen even ongaarne zullen horen, is dat het ook zijn implicaties heeft voor taal-minderheden in Vlaanderen of Wallonië. Maar dat alles behoort mee tot de essentie van de civiele deugd van het republikanisme, *burgers die zichzelf besturen door participatie in een gezamenlijk beraad.*

Conclusie

Het klauwen van de leeuw: een klauwen van informatie ontrafeld en op orde gezet door de auteur en geschreven vanuit een intellectuele eerlijkheid waar men in gans Vlaanderen wat van kan leren. Soms schijnt Reynebeau zichzelf te herhalen, maar dat zal wel iets met de hardleersheid van de nationalistien te maken hebben. Onderzoek het vrij.

Thierry Serrien (V.O.-lid)

REYNEBEAU (M.). *Het klauwen van de Leeuw. De Vlaamse identiteit van de 12de tot de 21ste eeuw.* Leuven, Van Halewijck, 1995, 306 p.

HEKSENSTREKEN

Betoverende verhalen uit de hele wereld

Toen ik nog een klein meisje was zeiden mijn ouders dat ik niet hun dochter was, maar dat ik verwisseld was in het ziekenhuis en dat mijn échte moeder een heks was (die nu een lief klein ros meisje had terwij' zij opgescheept zaten met mij!). Eerlijk gezegd geloofde ik dat toen, en geloof ik dat nu nog steeds... Het is waarschijnlijk daarom dat de titel van dit boek me meteen aansprak.

Heksen... ze komen van overal en nergens en verschijnen in alle gedaanten, als oude vrouwtjes, als watergeesten, als vermomde schoonheden of als wezens die alles van gedaante doen veranderen. In alle tijden en vanuit alle hoeken van de aarde duiken ze op om te jagen, verleden bezitten uit te dagen, en soms zelfs om te helpen.

Maar altijd beheksen ze.

Husain (s.). *Heksenstreken. Betoverende verhalen uit de hele wereld.* 's Gravenhage. BZZTÖH, 1993, 256 p.

Yannic XXX

In Heksenstreken worden meer dan vijftig heksen in even zoveel mooie betoverende verhalen bijeengebracht. Verleidelijke vrouwen, wraakzuchtige tovenaressen, wijze oude vrouwen en smachtende feeksen. Ze komen uit China, Siberië, het Caraïsch gebied, Schotland, Japan, Armenië, Portugal, Australië en uit het land van ooit...

Sommige van deze verhaaltjes zijn een beetje onbegrijpelijk, maar allen zijn ze leuk en onderhoudend.

Shakrukh Husain, die deze betoverende verhalenbundel samenstelde en van een inleiding voorzag, groeide op in Pakistan en leeft sinds 1970 in Londen. Naast haar werk als schrijfster houdt zij zich intensief bezig met mythen en folklore uit de hele wereld.

Dossier Sociale Zekerheid

(Deel 2)

Zeerzeker sociaal verzekerd: een historische uitstap

Naar goede gewoonte kwamen we zeker wel een kwartier te laat de lezing van profs Lis en Vanthemsche (beide VUB) binnen. Maar we waren gelukkig wel perfect mentaal voorbereid voor een lange reis doorheen de tijd. Lees hieronder verder voor een overzichtje en enkele indrukken van een begeleide wandeling doorheen onze geschiedenis.

Intro

De sociale zekerheid is anno 1995 (en 1996) alom en altijd tegenwoordig. Ze achtervolgt ons letterlijk van de wieg tot in de kist. Haar belang hoeven we hier niet te benadrukken: ze is gewoonweg niet meer uit ons leven en onze samenleving weg te denken. Geen wonder dus dat gesleutel aan en gesaneer (meestal een eufemisme voor besparing) in de sociale zekerheid altijd op heftige reacties wordt onthaald. Maar de sociale zekerheid zoals we die nu kennen is veel te duur en moet naar het schijnt maar eens grondig hervormd worden; inleveren is de boodschap. En mits een deskundige aanpak, zo verzekert men ons, moet dit allemaal verlopen zonder te veel sociale brokken te maken. Want de verminderde of op sommige vlakken misschen verdrwenen staatszorgen zullen wel ergens in informele of

familiale sferen gecompenseerd worden, net zoals vroeger. De vraag is echter of er 'vroeger' wel zoiets bestaan heeft als zorgzame samenlevingen. Profs Lis en Vanthemsche gingen op verkenning en onderzochten hoe het met de sociale bescherming in het verleden nu eigenlijk gesteld was en in welke mate en omstandigheden mensen konden rekenen op allerlei formele en informele of familie netwerkten om hun bestaanszekerheid toch enigszins veilig te stellen. Een hele boeterham dus. Enfin, hoe het allemaal precies in mekaar zit leest u beter zelf eens in het referatenboek.

Outro

Hoe moet het nu verder met onze sociale zekerheid? De politieke consensus die in de na-oorlogse periode gezorgd heeft voor het sociale zekerheidsstelsel zoals wij dit nu kennen lijkt vandaag hopeloos zoek. Sommigen denken hardop aan een soort verzekeringsstaat, een mix van elementaire overheidsvoorzieningen en eigen verantwoordelijkheden. In een dergelijk systeem vallen de mensen die geen toereikend inkomen kunnen verwerven met dan waarschijnlijk uit de boot. Welke hiervan de gevolgen zullen zijn laten we aan uw verbeelding over. Als afsluiter volgde nog een vrij lauw debat waarin vrij veel naast en onder elkaar door gepraat werd, zonder dat het tot een echte discussie is gekomen.

Oskar de Wasverbeteraar

HADDEN ZE HET HEM NOOIT GEZEED, HY HAD HET NOOIT GEWETEN!!

Vluchten kan niet meer...

De ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie, respectievelijk Johan Vande Lanotte (SP) en Stefaan De Clerck (CVP), lanceerden op het einde van de zomervakantie een voorontwerp omtrent de wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Hun socialistische collega's van Volksgezondheid en Maatschappelijke Integratie, volgden het voorbeeld met een ontwerp van de wet betreffende de toekenning van maatschappelijke dienstverlening aan personen van een vreemde nationaliteit.

Inleiding

De maatregelen in beide voorstellen gaan hoofdzakelijk over een aanpassing van de wetgeving over vluchtelingen en buitenlandse studenten. Wat hierin vooral opvalt, is dat de tendens tot verstrenging van het vreemdelingenrecht en vooral het asielrecht - in navolging van wijlen minister Jean Gol (PRL) en Louis-one-liner-Tobback - verder wordt gezet. Het 'cordon sanitaire' dat rond het Vlaams Blok maar niet van de grond kan komen, blijkt wat betreft de grenzen van heel de Europese Unie wel vorm te krijgen. Men kan zich dan ook afvragen of het openen van de grenzen binnen de EU en het hermetische afsluiten van haar buitengrenzen een politiek is die steeds meer hand in hand aan het gaan is.

De extreem-rechtse partij, het Vlaams Blok, feliciteerde zelfs de 'linkse' minister Vande Lanotte met 'zijn' plannen. Sommige mensen die betrokken zijn bij de vreemdelingenproblematiek vragen zich dan ook af of de SP niet de bedoeling heeft om te snoepen van het electoraat van het Blok door voorstellen over te nemen van deze partij. De reacties van de christelijke zuil - bij monde van de Belgische bisschoppen - getuigen daarentegen wel van verontwaardiging en hebben geen goed woord voor dergelijk anti-humanitair beleid. Een duidelijk standpunt van de vrijzinnige gemeenschap en dus ook de VUB is primordiaal.

Om een goed beeld te hebben over deze problematiek, is het uiteraard nodig om de historische wortels hiervan te kennen. Helaas is de literatuur omtrent deze materie gering. In België is het boek van Frank Caestecker één van de weinige die hierover duidelijkheid schept. (*Vluchtelingenbeleid in de naoorlogse periode*, VUBPRESS, 1992)

Historiek van de vluchtelingen in België

De vluchtelingenproblematiek is naast een humanitaire kwestie vooral steeds een sociaal-economische en politieke zaak geweest. De verplaatsing van mensen (d.i. migratie) is vanaf de 19de eeuw fundamenteel veranderd zowel wat de aard als het aantal personen betreft. "De wijzigingen in de 19de eeuwse migratiebewegingen waren een gevolg van de economie die een heroriëntatie van de arbeidskrachten met zich meebracht. Daarnaast beïnvloedde de industriële organisatie van de productie de duur en de dynamiek van de migratie." Naast dergelijke migratiebewegingen zijn er de vluchtelingenstromen, die veel minder te voorspellen zijn (staatsgrepen, binnenlandse politiek,...) en die veel minder afhankelijk zijn van de economische conjunctuur.

Bij het begin van de 20ste eeuw was België meer een emigratieland. Rond 1910 en zeker vanaf de twintiger jaren veranderde dit. "De nood aan arbeidskrachten in deze industriële (mijnen, de bouw, metallurgie) sectoren tijdens de economische hoogconjunctuur van het eind van de jaren '20, nam sterk toe en het spontane aanbod leek niet te volstaan." Zo was het dat wanneer een buitenlander zich niet intensief politiek engageerde en werk had, hij bijna zonder problemen in België kon vertoeven. Het vestigingsrecht voor vreemdelingen bleef in deze periode ongeschonden.

Hierin kwam verandering door het Koninklijk Besluit (KB) van 1933 waardoor het verblijfsrecht volledig ging afhangen van de beslissingen van de minister van Justitie. Hierdoor werd in de praktijk de rechtzekerheid van vreemdelingen ernstig ondermijnd. Later werden deze maatregelen gevolgd door een uitholling van het recht op arbeid voor deze mensen (KB's van 1935-1936).

Na WO II verbleef de immigrant enkel in België met de goodwill van de staat. Deze scherpe politiek gaat gepaard met een grondige hervorming van het staat tot een verzorgingsstaat. "Deze protectionistische maatregelen kaderen binnen de toenemende ambities van de staat om een regulerende functie te vervullen in het economisch leven." De politiek van sociale vrede en van zogenaamd nationaal belang (met het begrip burgerschap voorop) mocht door de komst van vreemdelingen onder geen geding in gevaar worden gebracht. Vreemdelingen werden weer enkel ingeschakeld in de zware sectoren en dus "gereduceerd tot louter economische actoren". Het generen van andere bronnen van inkomsten (vb. handel) was voor deze mensen niet toegelaten. Enkel na 10 jaar verblijf was dit voor buitenlanders niet meer geldig.

Een aanpassing van het gastarbeidersstelsel kwam er rond de jaren 1950 t.g.v. de vluchtelingenstromen. Dit alles heeft te maken met de internationale context waarbinnen de wederopbouw van België plaatsvond. Hierin staat de definitie van vluchteling uiteraard centraal aangezien het toekennen van dergelijk statuut zou veronderstellen dat er twee soorten vreemdelingen zijn: vluchtelingen en niet-vluchtelingen.

Bij het prille ontwakken van de koude oorlog werd de Internationale Organisatie van Vluchtelingen (IOV) opgericht om een alternatief te bieden voor mensen (ongeveer 2 miljoen mensen) uit Oost- en Centraal-Europa die niet wilden terugkeren. Tegen 1951 was het merendeel van deze vluchtelingen terecht (Israël, Australië, GB, Frankrijk, België) en werden de werkzaamheden van de IOV verder gezet door een nieuwe organisatie.

Het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen (HCV), geboren in de schoot van de VN, beoogde de nood aan juridische bescherming van vluchtelingen te behartigen teneinde hun integratie te bevorderen. Het HCV steunde op de internationale rechtsbescherming voor vluchtelingen i.g.v. de Conventie van Genève van 1951. Door dit verdrag werd het asielrecht uitgebreid tot personen die gevlucht waren uit vrees voor vervolging omwille van politieke redenen, ras, godsdienst, nationaliteit, bepaalde sociale groep. Deze universele definitie op vluchtelingen betekende een ware stap vooruit. Oorspronkelijk bevatte deze omschrijving een beperking tot de groep vluchtelingen die door WO II waren ontstaan maar later verdween deze link met WO II en richtte het HCV haar opdracht tot heel de wereld. (geratificeerd in België op 3 mei 1969) Door de Conventie van Genève maakte men van toen af een onderscheid tussen de klassieke migratiestromen en vluchtelingenstromen. "... de Vreemdelingenwet van 1952 betekende een belangrijke doorbraak: illegale inwijking werd nu voor vluchtelingen geen verrijp meer." Maar de macht om te bepalen wie al dan niet tot de asielprocedure werd toegelaten, verbleef in principe bij het ministerie van Justitie en dus nationaal. Toch werd de uiteindelijk uitbesteding hiervan overgelaten aan de internationale organisatie.

Tijdens de koude oorlog in begin jaren '50 moest deze problematiek veel aan politiek belang inboeten. In de tweede helft van dat decennium bestond er reeds een grote discrepantie tussen het vluchtelingenbeleid en dat omtrent de gastarbeiders. Maar de druk bestond toen reeds om de politiek aan de passen aan de socio-economische realiteit.

In de periode 1960-1980 werd het asielrecht hoofdzakelijk versterkt. "Het parlement stelde dat het asielrecht een integraal deel was van de democratische vrijheden." In deze periode pleitte het ministerie van Justitie voor meer macht aan de nationale overheden maar werd hierin niet gevolgd. Het aantal asielaanvragen bleef in de loop van de jaren '70 vrijwel constant maar het aantal niet-Europese asielzoekers nam procentueel toe. Verder kenmerkt deze periode zich door een versoepeling van de asielprocedures een versterking van het verblijfsrecht. Maar de 'arbeidskaart' bleef een noodzakelijke voorwaarde. "Controlle bleef het sleutelwoord binnen het vluchtelingenbeleid." Verschillende wetsvoorstellen om een volwaardige integratie van deze mensen te bekomen in de maatschappij, werden afgewezen. Met de eenmaking van Europa wordt voor de asielzoekers uit de EEG wel een betere tijd ingeluid.

Tot begin jaren '80 kan men stellen dat asielzoekers nooit een volwaardig asielrecht hebben gekend in België en dat deze mensen steeds onder de controle van het staatsapparaat zijn geresortseerd. Internationale afspraken verzwakten deze politiek en zo moest men -hoofdzakelijk het ministerie van Justitie- gedeeltelijk inbinden. "Politieke en economische overwegingen, veeleer dan humanitaire principes bleken het vluchtelingenbeleid te bepalen."

Vanaf de mid-jaren '80 stelt men in Europa een sterke groei van het aantal asielzoekers vast die gepaard gaat met een spectaculaire daling van het aantal erkenningen. Interne crisissen in de Derde Wereld brachten een massale vluchtelingenstroom richting Europa met zich mee. Ook de immigratiestop (1974) zorgt ervoor dat het vluchtelingenstatuut de enige manier is om in België te immigreren. Na een weigering van hun aanvraag tot vluchteling verdwijnen deze mensen in de clandestiniteit waar klaarblijkelijk een informele (en ongecontroleerde) arbeidsmarkt bestaat.

De asielprocedure moet in de economische context gezien worden. Aangezien zij een potentieel immigratiekanaal is en er blijkbaar geen nood is aan een immigratie markt men een tendens tot versterking van de wetgeving omtrent buitenlanders. De overheid begon reeds in 1984/1985 de verworvenheden af te bouwen door de inbouw van technische en bureaucratische procedures. De oprichting van opvangcentra dient dan ook gezien te worden in een beperking van de bewegingsvrijheid van de asielzoeker.

Huidige voorstellen

De organisaties die rond de vluchtelingenproblematiek werken, beschikken over de versie van de wetsvoorstellen zoals deze op de ministerraad van midden december '95 werd voorgelegd. Uit informele bronnen werd vernomen dat deze tekst toen geamendeerd en aangepast werd. Maar de essentiële maatregelen van de wetsontwerpen blijven behouden. Het valt bovendien op dat men op het ministerie van Binnenlandse zaken in geen geval deze aangepaste versie wil vrijgeven.

De voornaamste punten van kritiek op de wetsvoorstellen zijn:

- In de huidige wetgeving kunnen afgewezen asielzoekers en vreemdelingen zonder papieren gedurende 60 dagen worden opgesloten met het oog op een uitwijzing. Deze termijn wil men vervangen door een onbeperkte verlenning ervan zolang "de repatriëring mogelijk blijft". Pas na 6 maanden kan men tegen deze beslissing stappen ondernemen. In dit land ontstaat daardoor een categorie mensen die men eigenlijk onbeperkt kan vasthouden en geen echte rechtzekerheden meer kan bieden.
- De verplichting voor nieuwe kandidaat-vluchteling om zich te vestigen in opvangcentra's gedurende zijn ontvankelijkheidsonderzoek wordt nu voorgesteld. Bij weigering zullen zij alle steun kunnen vergeten met de bedoeling een snelle repatriëring te vergemakkelijken.
- De hulp bij illegale immigratie en verblijf wordt uitgebreid tot de Schengen-landen. Zo verplicht men mensen om hulp aan personen in nood te weigeren uit vrees voor gerechtelijke sancties.
- De wetgeving wil men aanpassen om OCMW's toe te laten mensen steun te weigeren die een uitvoerbaar uitwijzingsbevel hebben.
- Buitenlandse studenten worden eveneens aangepakt. Zij kunnen worden uitgezonden wanneer blijkt dat zij of één van hun familieleden beroep doen op het OCMW, wanneer zij niet kunnen bewijzen dat zij niet over genoeg bestaansmiddelen beschikken, wanneer hun studies abnormaal (sic) lang duren. De laatste maatregelen zou bovendien gepaard gaan met een vermindering van studiebeurzen voor buitenlandse studenten.

Licht ze uit het donker

De Aktiegroep Recht op Vluchten (ARV) organiseert op zaterdag 27 januari een nationale solidariteitsdag met vluchtelingen en buitenlandse studenten in de PK-zaal van onze eigenste universiteit. Een hondertal (grote en kleine) verenigingen steunt de intrekking van de wetsvoorstellen in een gemeenschappelijk platform. Ook de raad van bestuur van onze zusteruniversiteit, de ULB, nam een soortgelijk standpunt in over deze materie (18/12/95). De Studiekring Vrij Onderzoek drukt dan ook de hoop uit dat de VUB hierover een standpunt zal formuleren uitgaande van de humanistische traditie en de waarde van de mens. De dag zelf begint met een toelichting over de nieuwe wetsontwerpen. Hierna volgt 'het grote vluchtelingentribunaal': concrete getuigenissen worden aan een panel deskundigen (Kruihof, Leman, Caestecker, Morelli,...) voorgelegd. Later vindt de actie "licht ze uit het donker" plaats: een mensenketting met fakkels rond "transitcentrum 127bis". Tenslotte worden de conclusies van de debatten en de strategieën naar de toekomst toe behandeld. Alles overgoten met tonnen 'life' wereldmuziek.

Voor meer informatie kan u contact opnemen met de Studiekring Vrij Onderzoek. Tel.: 02/6292328
naast het KultuurKaffee (Y)
Volgende Moel zal er dieper op de problematiek van de buitenlandse studenten aan de VUB worden ingegaan.

Haroun Amira
Burold SVO

Weer een genocide in Elsene?

Een der kleurrijkste wijken van Brussel dreigt het slachtoffer te worden van het geliefkoosde wapen van de burgemeester : het sluitingsuur. Het levenslustige Matonge zou wel eens kunnen uitsterven na twaalfen. Een bewogen beschrijving door een kenner : Eric Rosseel.

Matonge?
Weinig studenten kennen Matonge, de levendige Afrikaanse wijk tussen de Naamse Poort en het gemeentehuisplein Elsene (25 min. te voet van de VUB). Matonge is bovendien de enige echte multiculturele wijk van Brussel, het omgekeerde van een ghetto en voor sommigen zelfs te goed geïntegreerd. Je vindt er niet alleen alle varianten van negers (zelfs domme) maar ook Pakistanezen, Arabieren, Vietnamezen, Zuidpool- eskimo's en zelfs Westvlamingen. Zoals elk stuk Afrika heeft Matonge, genoemd naar een buitenwijk van Léopoldville, het huidige Kinshasa, een dagleven een nachtlevens. Het dagleven centreert zich rond de Galerij van Elsene waar levendig en luidruchtig handel gedreven wordt tot wanhoop van de automobilbestuurders die maar niet willen begrijpen dat dat de zwarten zich in hun Matonge zo thuis voelen dat ze er niet aan denken links of rechts te kijken voor ze de straat oversteken. Het nachtlevens concentreert zich, vooral in de zomer, rond de verkeersvrije Langlevensstraat (rue Longue-Vie); in de zomer één 150-m lang terras, mijn geliefkoosde plaats om in de zwoele nachten te verpozen. Het aantal mooie mensen dat hier per uur voorbijloopt, haalt Belgische piekhoogten: van ouwe hippies tot cybermode. Hier voelen mannen dat ze klotten aan hun lijf hebben en ook vrouwen zijn blij dat de natuur dit vreemde testiculair verschijnsel heeft gerealiseerd.

Variërend uitgangleven
Voordeel en nadeel van Matonge is dat alles zo snel verandert: de mensen, de winkels, de cafés. Vandaar dat mijn opsomming hier snel achterhaald zal zijn. In de Langlevensstraat is het voor jongeren vooral levenslustig in Lia Nyama, een leuke tent. Bij 'Chéz Régine' hebben ze nog mijn arm gebroken, dus daar ga ik niet binnen. Sommige negers zijn nl. zeer lief maar er zitten verdomd ook een paar 'abrutis' bij. In alle cafés kan je ook eten : een aanrader bij een pint is altijd een schotel 'ailes de poulet', maar in de meeste cafés kan je ook een echt maal krijgen (meestal poulet à la moambe met bananen en maniok). Echt gastronomisch eten kan je in de Makossa, een restaurant opgehouden door een Kameroense meesterkok, die graag discussieert en je kan inwijden in alle aspecten van het leven van Matonge. Hij heeft er trouwens voor gezorgd dat de straat verkeersvrij is. Een gezellige babbelen

kan ook in Iwacu, één van de cafes van de Rwandese connectie (gerund door Vito, een Israëliet). De Rwandezien in Matonge zijn bijna allen Tutsi's of in ieder geval staan ze achter het nieuwe regime in Kigali: zeg dus niet dat Rika De Backer je moeder is of dat je cursus volgt bij Prof. Filip Reyntjes van de UIA.

In de buurt van de Langlevensstraat heb je dan nog: de danstent Mambo, een privé-club waar je vroeger vrij in en uit kon lopen maar die nu omgetoverd is tot een halve gevangenis. Het plezier om naar een wulps dansende cyber-uitgedoste prostitutie te kijken is er wel wat door getemperd. Naast Mambo heb je op de Waverse steenweg l'Interface, waar vroeger goede optredens waren maar door die door herrie en boel haar pluimen en publiek verloren heeft. Rond het kruispunt van de Waverse Steenweg en de Vredestraat heb je nog wat keuze tussen bvb. de Akagera, een charmant Rwandees café gerund door twee lieflijke meisjes en zusters Josépha en Joséphine (waar je steeds stoot op Mr. M., iemand die verdomd veel weet van de Rwandese genocidemoordenaars die zich in België 'verscholen' houden), de snackbars Ekenesi en Ultime Secours, en vooral de Callebasse (met Kerstmis door de politie voor 1 maand gesloten wegens klachten van buren voor nachtlawaai) waar 'de moeder van de wijk', die dan ook vanzelfsprekend met 'Mama' wordt aangesproken, haar thuisbasis heeft. In de Callebasse kan je het WE de losbandige toer opgaan tot 12 uur 's middags; in de Callebasse kan je lekker boel maken, hier vind je altijd wel iemand die, temidden van het ululding van Mama, snel op de vuist gaat. Men beweerde vroeger dat Mama van de Callebasse Rohyphol in je Maes of Jupiter gooide om daarna in je slaap je portefeuille af te nemen. De Baraka is voor de dikke nekken, de negers die graag blank zouden zijn. Aan te bevelen voor de junkies en bohémien is op de Place de la Tulipe het ook al losbandige café Au Quatre. Er loopt een meisje rond dat zo mooi is en er zo bloedheet uitziet dat ze zelfs Kardinaal Danneels en koning Boudewijn al heeft ontdood. Mr. F. moet er altijd gaan masturberen in het WC.

Negercafés zijn levendig en druk: zwarten komen op café om lawaai te maken, niet om met hun schouders over de toeg te hangen. Dansen aan

de bar kan altijd, enz. Men betreft je snel bij een gesprek, éénzaam zal je je er nooit voelen. Toch is de ene neger de andere niet: Zaïrezen van Kinshasa zijn dikwijls koel en arrogant, ze denken allen dat ze Mobutu of Tsiekikidi zijn. Dat soort 'sapeurs' à la Papa Wemba vind je samengeplakt in de upper-class danstent Genesis, gerund door een broer van Yannick Noah (de OutreMer-Président tennisspeler waarvoor wijlen Franse tennist Mitterand zich nog wel eens verplaatste toen hij nog geen kabeltelevisie had).

Sluitingsuur

Wel Matonge is weer bedreigd. Dit stuk nachtlevens staat weer op de verlanglijst van de edele burgemeester van Elsene Jonker d'Ardoye. Het is waar dat jaren geleden de buurt semi-crimineel was (herriezoekende jeugdbendes, drugdealing, vechtpartijen en gesmijt van stoelen door de straat). Daarom werd de regel ingevoerd dat elk café in Matonge om lu 's nachts dicht moest, tenzij je de burgemeester omkocht: de baas van Chez Régine, ooit nog vorser bij Prof. Locufier, is zo 'n omkoper. Deze regel werd de laatste maanden versoepeld omdat de buurt geen problemen van criminaliteit meer stelt. Maar negers maken wel eens lawaai (en het is waar: ik hou er ook niet van dat ze 's nachts om 3u hun auto-toeter uitproberen) en dus dient er wel iemand een klacht in. Nu is het spel weer op de wagen: een reglement is in de maak dat alle Afrikaanse cafés weer op één en hetzelfde uur dicht moeten: het uur zelf is nog niet vastgelegd maar het zou liggen tussen middernacht en 2u. Na het Kasteleinplein (een andere Elsense uitgangsbuurt aan de overkant van de Louizalaan) moet ook het Matonge eraan geloven. Het is werkelijk tergend dat de autoriteiten zich hier met zulke futiliteiten gaan bezighouden maar niet verpinken als je hen zegt dat ze zich beter zouden inlaten met het oppakken van de Rwandese moordenaars die hier vrij rondlopen.

Voor de Apocalypse eraan komt en de kwatrijnen van Nostradamus ons overvallen, laat je snel moreel en financieel ruïneren in Matonge! Je leeft maar één keer, al kan je twee diploma's halen.

Red Matonge! Uhuru!

Eric Rosseel

Shamrock's
1e
Schaaktornooi
FEBRUARI - MAART

PS.
Dit is meer een affiche ter wille van onze sponsors. De echte knou-bow, de harde feiten en modaliteiten voor spelers (maximaal 32), pers en supporters alsmede een schare back-stage passen, zijn voor 1 februari te bekomen in de kroeg zelf. Het V.L.P.-dorp aan de overkant van de straat is door administratief getouwtrek niet tijdig klaar gekomen : onze welgemeende excuses hiervoor aan alle Bekende Vlamingen.

Student Aid 96

Een stukje geschiedenis

Student Aid werd in 1986 opgericht door een handvol enthousiaste studenten die er genoeg van hadden om dagelijks vanuit een luie zetel te moeten toezien op TV-hongerbeelden uit Ethiopië, zij besloten om de hande uit de mouwen te steken. Jongeren waren interessanter als vrijwilligers voor financiële acties, maar ze werden niet au sérieux genomen. Ten einde raad ging men aankloppen bij Vredeseilanden en na maanden koortsachtig organiseren en plannen kwam de eerste Student Aid actie tot stand in Leuven. De Noord-Zuid problematiek dat uiteindelijk ver van de student zijn bed ligt, werd levendig gemaakt door debatten, vormingscursussen en dergelijke. Saai dossiers over ontwikkelingsamenwerking werden vervangen door kleurrijke affiches.

Men kreeg veel positieve reacties vanuit andere andere universiteiten en hoge scholen, waardoor de bal aan het rollen ging. Het volgende academiejaar volgden Brussel, Antwerpen, Gent, Kortrijk... de studentenactie op met t-shirt-verkoop, film-avonden enz... Door de aan-groei van activiteiten vergat men echter het idee dat erachter stak. Wat hebben kroegen tochten, recordpogingen bierbakken stapelen nog te maken met ontwikkelingsamenwerking? Het doel heiligt duidelijk niet alle middelen. Men ging op zoek naar een evenwicht tussen denken (informatie) en doen (financiële actie). Tot op vandaag zoekt men naar nieuwe ideeën en actievormen en blijft men zich vragen stellen over de zin of onzin van financiële campagnes. Hebben NGO's zich te weinig met politiek en te veel met liefdadigheid beziggehouden? Heel deze discussie werd eens op papier gezet in het boek 'Het orkest van de Titanic'. Een belangrijk aspect hierin is dat men de studenten gaat bewust maken en informeren. Men is dus aan een noodzakelijke mentaliteits-verandering toe ten aanzien van het Zuiden.

Heb je zin om op deze koude winteravonden eens de handen uit de mouwen te steken, heb je leuke ideeën in je achterhoofd en ben je creatief, kom dan naar een volgende Student-Aid vergadering. (Data worden telkens uitgehangen in de bibliotheek, restaurant...) Voor meer informatie bel Nans 02/251.42.26. Wij hebben dringend nog een aantal medewerkers nodig!!

De Moelial zoekt volop:

- ☛ koffie-dames (M/V) / ☛ andere dranken zijn eveneens welkom
- ☛ subversieve journalisten (M/V) / ☛ computer-specialisten (M/V)
- ☛ telefonisten (M/V) / ☛ cartoonisten (M/V) / ☛ EHBO-specialisten (M/V)
- ☛ en andere medewerkers (M/V)

voor boeiend, toekomstgericht werk in een jonge, dynamische omgeving
Gebouw Y' (naast KK), tel. 02/629.23.38
Wekelijkse redactievergadering: Donderdag om 18u

LETTERVENTER

MR.BLUE IN BETLEHEM.

We zijn er niet aan ontsnapt, maar we hebben het overleefd. Het feest der verzadigde vetten. Het offer aan de god van alcohol en cholesterol. De kerstboodschap van Zijne Doorluchtige Opgeblazen Majesteit de Koning der Belgen, het mirakel van Laken, het stoffelijk overschot van een in de grondwet ingeschreven anachronisme. Driekoningen. Pakjes, surprises, nieuwjaarspreken en solden. Familiebezoek (oh, gruwel!). Fuiven, TD's en recepties. Het is allemaal achter de rug. De wonden kunnen gelikt worden. De slingers op zolder en de restjes in de vuilnisbak.

Kerstavond heb ik thuis doorgebracht. Op mijn paasbest gekleed. Overal gewassen en gekamd. Het was warm in de huiskamer. Immers, de stoof brandde. De kaarsen brandden. En het tafellaken ook even. Er stond een kerstboom, zonder wortels en, een etmaal later, zonder naalden. "Het zijn niet meer de kerstbomen van weleer.", mijmerde m'n vader en hij dronk zich een stuk in z'n kloten tot grote hilariteit van onze Labrador Michel. De tafel was gedekt, het beste servies, het beste bestek. En op het buffet stond een kerststal, want ik woon in een huis waar god ons ziet. "Godverdomme.", riep vader toen hij van dusdanige zattigheid het enige nog resterende schaap uit de kerststal (de rest was verloren en Jozef was gelijmd) trachtte op te eten en er z'n tanden op stuk brak. "waar blijft dat eten, mens?". Waarop m'n moeder spontaan een lichte vorm van hysterie ontwikkelde. Dit alles ging aan m'n broer en diens lief voorbij, daar zij verward waren in een gigantische muilpartij.

Het dient gezegd dat tijdens het eten iedereen z'n best deed. Vader natuurlijk iets meer dan de anderen. De conversatie sleepte zich gezapig voort, de gespreksonderwerpen waren gevarieerd: de economische crisis, het nut van borstvoeding, lekker eten (wat niet kon gezegd worden van het moeilijk te omschrijven keukenexperiment dat op ons bord lag, doch de frieten waren uitstekend), het leven in de Stille Oceaan (er ontstond een hevige discussie tussen m'n vader en m'n broer -beiden fervente fans van de documentaires van Cousteau- over wie nu de natuurlijke vijand van één of andere zee-anemoon was, een discussie waarin ik me niet mengde wegens m'n gebrekkige kennis van het onderwatervocabularium), en of nu Transcuboscopan dan wel suppositoires het adequaatste middel waren tegen een verstopping van de darmen. U ziet, tijdens het dessert was het niveau danig gezakt. Vader lag half onder tafel. M'n broer en z'n lief bevonden zich in een vergeverderde fase van het voorspel. En ik had buikkrampen. "Wil er nog iemand iets drinken?", vroeg m'n moeder voorzichtig.

Nee, het was de hoogste tijd om de pakjes te openen. En als er iets is wat ik verafschuw dan zijn het wel pakjes (of cadeautjes, zo u wil). En dan niet zozeer het geven van pakjes, dan wel het krijgen ervan. Dit is al zo sinds ik als kleuter in het nachttafeltje van m'n vader een pakje condooms vond. En van een vraag als "Wat heb jij voor je kerst (of verjaardag, of nieuwjaar, of weet ik veel) gekregen?" krijg ik helemaal het schurft. Ik zal er dan ook geen woorden meer aan vuil maken. Het volstaat te vertellen dat iedereen tevreden was met wat hij gekregen had, of het in ieder geval zo toch liet blijken. Enkel Michel kon z'n enthousiasme niet meer te baas en probeerde het cadeautje in het tapijt te begraven, waarna hij de rest van de kerstnacht in de veranda mocht doorbrengen.

Verder valt er over dit kerstgebeuren niet veel meer te melden. Ik heb vader naar boven mogen dragen. Moeder is maar meegegaan (met een emmertje). Mijn broer had zich dan al teruggetrokken (met zijn lief). En halfweg de film "The Last Temptation of Christ" werd ik nog wakkergebeld: vijf kleine Turken die vroegen of ze Driekoningen mochten zingen. De daaropvolgende (echter zonder oorzakelijk verband) vlag van alledaagse waanzin is diezelfde nacht nog overgegaan.

Uw toegenege MR.BLUE, z'n dagen vullend met ledigheid en z'n maag met een zak Choco-toffs.

EX-DRUMMER

Na EX-SCHRIJVER (1991) en EX-MINNAAR (1993) is dit het derde deel van Brusselmans nu al legendarische EX-trilogie

Het verhaal

Rode draad in dit derde deel zijn de bizarre wedervaarigheden van en rockband, genaamd *The Feminists*. Gemeenschappelijk kenmerk van de vier is dat ze een handicap hebben: de bassist heeft een stijve arm, de gitarist is doof, de zanger slist en de drummer... kan niet drummen. Laatst-genoemde is het ik-personage. Eigenlijk valt het nogal mee met zijn gebrek en moet hij zijn uiterste best doen om een goed partijtje uit de maat te drummen.

Afgesproken is dat de band slechts één keer zal optreden, namelijk op De Eerste Grote Rockprijskamp van Sleidinghe. Een concurrent van *Th Feminists* is de band *Harry Mulisch*, waarvan de zanger -niet ten onrechte bijgenaamd Dikke Lul- beschikt over een geslachtsdeel van vrouwonvriendelijke omvang. Brusselmans schrijft een songtekst voor hem die hem op het lijf geschreven is: *Fattest dick in town is mine*.

In het privé-leven van het ik-personage is alles ondertussen koek en ei: Lio, zijn nieuwe liefde, is allesbehalve beelddoos, in het bezit van een goede baan, niet te beroerd om het huishouden te doen en spreekt bovendien vlekkeloos Frans. Zijn levensangst lijkt te zijn geslonken: het *Rad van Fortuin*, intersnacking en goede sex met een of twee vrouwen vullen de leemte op. Verde passeert er, als altijd, een hele stoet aan merkwaardige figuren de revue: een Minister van Hygiëne met een voorkeur voor het hardere SM-werk, een wellustige sociologie-studente, koning Boudewijn en het Collectieve Verdriet, de koning van Siam, een gestoorde sergeant-op-rust, enz.

Zij bewegen zich in een wereld van haat, nijd, onbegrip, machtsvertoon, drank, drugs, mislukte seks en onuitroeibare domheid. De drummer en Lio proberen zich, zonder zich af te

schermen, tegen deze wereld te beschermen.

Stijl & schrijver

Net als EX-MINNAAR is EX-DRUMMER een "een hard boek over de jaren negentig". Maar, EX-DRUMMER heeft meer vaart gekregen dan het vorige werk van Brusselmans. Het heeft een duidelijkere structuur, de zijpaden die bewandeld worden zijn korter (maar niet minder absurd) en de stijl is zakelijker. Daarnaast is er gelukkig weinig nieuws onder de zon: veel hilarische passages, gekruid met harde, cynische humor die niets of niemand ontziet.

Herman Brusselmans (Hamme, *1957) is full-time schrijver e doet daarbuiten niets. Hij woont en werkt in Gent en heeft geen hobby's. Sinds hij in 1982 debuteerde is hij de opvallendste en meest omstreden schrijver in Vlaanderen.

Yannic XXX

DE BIZARRE WERELD ROND IN 14 DAGEN

@ Francois Mitterand, voormalig president (14 jaar aan het hoofd van de 5de Franse republiek) heeft er het bijltje bij neergelegd. Eigenlijk heeft de bijl hem neergelegd. De man sterft op 79-jarige leeftijd na een langdurig gevecht tegen prostaatkanker. Van een door hem gewenste sobere begrafenisplechtigheid kwam maar weinig terecht. Kort samengevat: het was een heel (media-) circus.

@ In Amerika werden twee mannen gevat, die een bom wilden laten ontploffen naast een belastingkantoor in Reno. Het tuig is van dezelfde makelij als de bom, die het overheidsgebouw in Oklahoma vernielde.

@ Uit een politie-onderzoek is gebleken dat steeds meer vrouwen hun partner slaan. Het aantal meldingen van lichamelijk geweld door vrouwen steeg in 1995 met 90%. Voor de Belgische (aanstaande) echtgenoten, die nu al willen opstappen, raden wij aan hun vertrek nog even te willen uitstellen. Het betrof hier namelijk een politie-onderzoek dat in Zimbabwe werd verricht.

@ In Noord-Korea vernielden zware overstromingen de oogsten en verhinderden ze de voedselproductie. Meer dan 2 miljoen kinderen worden hierdoor met de hongerdood bedreigd.

@ In Sri-Lanka probeerden de opstandige Tamils via bombrieven hun tegenstanders het zwijgen op te leggen. Deze nieuwe strategie heeft al minstens 1 slachtoffer gemaakt.

@ 700 ongevallen veroorzaakte de ijzel in de nacht van zaterdag op zondag (30-31/12/95). Daarbij raakten in totaal 757 voertuigen betrokken. Balans: 2 doden, 9 zwaar- en 118 lichtgewonden. Ook op het voetpad bleek het gevaarlijk: 10-tallen mensen kwamen op onzachte wijze met de grond in aanraking en moesten met breuken naar het ziekenhuis worden overgebracht.

@ In Sierra Leone eist de hongersnood duizenden slachtoffers. Hulpverleners staan machteloos tegenover het politieke geweld.

@ In Israël ontsnapte de PLO-leider Yasser Arafat nipt aan de dood. Joodse en Palestijnse extremisten wilden in navolging van de moord op premier Rabin van Israël namelijk ook de Palestijnse leider uit de weg ruimen.

@ 3.285.000.000.000 frank (3285 miljard) of 86.500.000.000 (86,5 miljard) Euro mag de Europese Unie in 1996 uitgeven. Dat is 7,7% meer dan in 1995. Het merendeel (ruim 40 miljard Euro) gaat naar de landbouw. De verplaatsingskosten van de 20 Europese Commissarissen zullen ongeveer 1,8 miljoen Euro opslorpen. Dat is gemiddeld 90.000 Euro per commissaris, oftewel 3.000.000 frank.

@ Van de ene commissaris naar de andere. Commissaris Demol, hoofd van de Scharbeekse politie, raakte in opspraak nadat de Morgen hem ervan beschuldigde in het verleden extreemrechtse banden aan te houden met de extreemrechtse (franstalige) Front de La Jeunesse (FLJ). De commissaris zwaert met vooruitgestrekte arm niets maar ook niets met FLJ te maken te hebben gehad.

@ Nog in Israël werd een amateurvideo van de moord op premier Rabin voor 12 miljoen frank verkocht aan een Israëliisch televisiestation.

@ In 1996 zal geen enkele duif meer op het San Marcoplein in Venetië mogen gevoerd, geaaid en gefotografeerd worden. De duiven zullen stuk voor stuk op 'zachte' wijze worden gedood omdat ze besmet werden met een salmonellavirus waardoor ze een gevaar betekenden voor de volksgezondheid. Het is om die reden dat het Venetiaanse stadsbestuur tot deze drastische maatregel kwam. Dit had natuurlijk nooit gehoeven als de mensen geaaid, gevoerd of gefotografeerd mochten worden door de duiven. Maar het toerisme gaat voor alles natuurlijk.

@ Ministers en rechters doen goede zaken in het nieuwe jaar. Oud-minister Guy Coëme (PS) zal voor het Hof van Cassatie- de eerste keer sinds 1856 dat een minister terechtstaat- moeten verschijnen. Hij moet namelijk tekst en uitleg verschaffen over het gesjoemel bij UNIOP, een marktonderzoeksbureau. Willy Claes, die aanvankelijk ook in dit dossier werd vermeld, gaat vrijuit. Toch wordt deze zaak beschouwd als een voorspel van het Agusta-proces dat waarschijnlijk in 1997 plaatsvindt. Ook oud-minister Alain Van der Biest (PS) moet voor de rechter verschijnen wegens vermeend geknoei op zijn kabinet, destijds.

@ Newt Gingrich, de Republikeinse voorzitter van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, werd door het weekblad Time uitgeroepen tot man van het jaar 1995. En hij heeft zelfs niet bedreigd!

@ In Zuid-Afrika kwam bij een ontploffing in een fabriek in Somerset West een enorme wolk giftige zwaveldioxide vrij. Minstens 3 mensen stierven en een 100-tal personen werden in ziekenhuizen verzorgd.

@ In Japan pleegde een 13-jarig meisje zelfmoord omdat ze door klasgenootjes werd gepest. Er werden in dat land het afgelopen jaar 20.000 klachten over pesten in Japanse scholen neergelegd.

@ In Australië raakte de Britse schrijver Salman Rushdie gewond bij een auto-ongeval even ten zuiden van Sidney.

DE BIZARRE WERELD / DE BIZARRE WERELD / DE BIZARRE WERELD
DE BIZARRE WERELD / DE BIZARRE WERELD / DE BIZARRE WERELD

expo

MAGALI SWAELENS 'Foto's 1993-1995'

De uitgepuurde beeldentaal van de foto's laat zich niet gemakkelijk lezen bij een eerste confrontatie. Door de haast onwaarschijnlijke soberheid, waarbij zelfs de essentie van het afgebeelde vaak tot een afspiegeling van zichzelf verwordt, kunnen deze verstilde nuances een eigen bestaan leiden zonder behoefte aan directe communicatie.

Wie iets langer toekijkt, kan echter in deze prisailles zijn eigen tableau invullen en er misschien reflecties van zijn gemoedstoestand in terugvinden.

Afgebeelde foto in bezit van de Provincie West-Vlaanderen.

tot 16 februari 1996 - Galery'

MALOU SWINNEN Personae

Vrouwenportretten in zwart-wit, haarlijn getrokken en steeds intrigerend. Malou Swinnen noemt elke foto een zelfportret. Van haar foto's gaat een dwingende erotische kracht uit. Ze ensceneert haar modellen tegen een sober gehouden decor maar steeds met een intrigerend attribuut. Haar vrouwen wisselen voortdurend van rol, van persoonlijkheid, van masker.

tot 16 februari 1996 - Gebouw M - Rectoraat

film

Greenaway

The Falls (1980)

In The Falls worden een resem vragen gesteld. In een poging om deze te beantwoorden, tast de cineast de grenzen van de filmtaal af. Reeds in dit vroegere werk van Greenaway vallen de grote obsessies die hem in zijn latere films blijven bezighouden, te bespeuren: het bewaren en gebruik van kennis en wetenschap, de kunst als vervalsende werkelijkheidsweergave, menselijke (en dierlijke) vergankelijkheid en ontbinding, enz. De film legt zichzelf een strikt formeel kader op: hoe vertel je drieënnegentig biografieën binnen de ruimte van één prent? Gewoon aan de hand van evenveel hoofdstukjes...

maandag 5 februari 1996
Kultuurkaffee - vanaf 21u

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y'
DIENST KULTUUR
02/629 23 25 - 23 26

concert

JEROEN VAN HERZELE TRIO

Bij het overlopen van de ceveetjes van dit trio vallen niet alleen de gelijklopende projecten van deze muzikanten op, maar vooral de verschillende wegen die zij reeds bewandelden. Zowel Van Herzele als Galland werkten mee aan het laatste project van de Werf (Brugge) "Variations On A Love Supreme", terwijl Hertmans dan weer les gaf aan Van Herzele. Je voelt het, de Belgische jazz-scene zit in elkaar verweven, maar toch slagen zij erin om telkens in andere bezettingen een eigen geluid te brengen. Twijfelen over de kwaliteit van dit trio is dan ook uit den boze.

Jeroen Van Herzele : sax
Stéphane Galland : drums
Peter Hertmans : gitaar

donderdag 25 januari 1996
Kultuurkaffee - inkom gratis - 21u

ASHAN (UK)

Het Kultuurkaffee houdt van vreemde culturen. Ook dit jaar zetten we deze traditie verder, en dan nog wel met een bizarre combinatie van westerse klassieke piano-muziek en australische didjeridoo. Herman Martin, als van de jaren zeventig actief als pianospeler in de London Session Scene liep vorig jaar didjeridoo-fanaat Eisen Blatter tegen het lijf. De exceptionele stijl die de combinatie van beide instrumenten opleverde, mocht niet aan het grote publiek onthouden worden. Het duo Ashan was geboren... De live-performances zijn indrukwekkend en vooral niet te missen. Kom zien en ontdek hoe muziek uit twee uithoeken van de wereld op meesterlijke wijze zijn samengebracht!

concert

AFRA SOUND STAR (Angola)

Wij besluiten de avond met muziek uit een ander werelddeel van deze bol. De Afra Sound Star uit Angola zal na de relaxerende muziek van Ahan de benen in een vijfde versnelling brengen.

Herman Martin: piano
Eisen Blatter: didjeridoo

donderdag 1 februari 1996
Kultuurkaffee - inkom gratis - 21u

NERVE (NL/GB)

Een avondje uitfreaken na de eerste examens: het kan maar deugd doen! En waar kan je daarvoor beter terecht dan in het Kultuurkaffee? Met Nerve kan het immers niet stuk. Snijdende gitaren, stevige drumcomputers en zware melodieën, gecombineerd met dance-samples is hun handelsmerk. Hun optredens zijn een festijn voor de 'industrial metal' freak die ook nog eens een danspasje wil zetten. Maar ook rock-, house- en techno-fanaten komen aan hun trekken. Een avond om je eens goed te laten gaan...

Phil Mills: gitaar, samples, stem, productie
Tom Holkenborg: gitaar, samples, stem, drums, productie

donderdag 8 februari 1996
Kultuurkaffee - inkom gratis - 21u

vrij podium

VRIJ PODIUM

Onbekend is onbemind. Een gezegde dat in het Kultuurkaffee niet van toepassing is. Naar goede traditie organiseren we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie, ... alles is mogelijk.

Dit jaar is het vrij podium meer dan een lokaal gebeuren binnen de V.U.B. Elke editie wordt vanaf nu afgesloten door één of meerdere telgen uit de Belgische rockscene. Maandagavond in het Kultuurkaffee: de bakermat van nationaal talent!

Heb je verborgen talenten die je aan een enthousiast publiek wenst te tonen? Aarzel dan niet en neem zo snel mogelijk contact op met de Dienst Kuituur. Bereid je alvast voor op het venijnige beest 'plankenkoorts' genoemd...

29 januari, 26 februari 1996 - vanaf 21u

Het zijn duivelskinderen, mijnheer!

"Ex-manager beschuldigt popgroep van beheksen Mercedes"

Jarenlang was Spiep de manager van de Gogo Boys. Enige tijd geleden werd hij wegens meningsverschillen aan de deur gezet en sindsdien zou zijn wagen zijn behekst. Wraak van de muzikanten beweert het slachtoffer onomwonden.

Kasterlee

Van onze verslaggever ter plaatse

Het begon allemaal afgelopen zomer. De leden van de Gogo Boys besloten hun manager Spiep te ontslaan. Zonder reden, beweert deze. Muzikaal stelden ze niks voor en toen ik hen zei van stijl te veranderen wilden ze dat niet.

En niet de stijl, maar de manager veranderde. Platte hardrock van de jaren stillekes, dat moesten we van hem spelen, aldus Gogo Fred. Gaat daarmee op een ander leuren. Maar er blijkt ook nog een onderliggende reden te zijn. We moesten altijd op mototreffens spelen net na het modderworstelen en juist voor de striptease. Maar iets fatsoenlijk, zoals Torhout of Werchter, nee, dat mochten we niet doen, verklaart een licht opgewonden Myz Sloager. We hebben ook nooit geld gezien. Zelfs onze gouden plaat heeft hij gesmolten en verkocht, maar ik wacht nog altijd op mijn deel, sneert Miss Lady Lieve en ook zangeres K's Voice is ontevreden: altijd naar de optredens rijden zittend tussen de rommel in die oude Mercedes die ofwel in panne valt ofwel zonder benzine staat. Kortom het zou nooit meer goed komen tussen de rockers en het langharig gemeenteraadslid uit Kasterlee.

Spookauto

Deze tegenvaller bleek voor onze joviale kempenaar slechts de eerste

in een rij te zijn. De mensen begonnen mij te mijden en als ze kwamen deden ze alsof ik gek was. Doch dit was niet het ergste. De ex-manager is wel meerdere rare toestanden gewoon. Maar toen ik last begon te krijgen met mijn Mercedes begon ik me toch wel zorgen te maken. De auto van de eeuwige student bleek regelmatig niet meer te starten of onverklaarbaar in panne te vallen. Hekserij uit wraak volgens Spiep. Niet waar, dat was vroeger ook al, meent Gogo Fred. Ik heb de auto ooit weten stil vallen, hem zien uitstappen, de motorkap openen en de motor zien bewerken met een steen die hij langs de weg vond. Met een positief gevolg: we reden weer. Het is gewoon een slecht onderhoud van de wagen.

Maar heeft de bassist een verklaring voor het volgende: Op een dag werd ik wakker en bleek mijn auto op een heel andere plaats te staan dan dat ik 's avonds geparkeerd had. Werk van geesten volgens de ex-manager. Als je 's nachts zo dronken bent en je wagen midden op de boulevard parkeert, dan lijkt het me vrij normaal dat hij 's ochtends weggesleept is, aldus Miss Lady Lieve.

Toch geen spoken dus, maar hoe leg je dit dan uit? Ik was wat aan het rondrijden met de Mercedes en plotseling hoorde ik een geluid

langs mij. Ik keek en zag Elvis naast me zitten! Maar die was een tijd geleden gestorven na een ontmoeting met de Gogo Boys. Dat kon dus niet! Hij zei: 'pas op, pas op' en loste toen op in lucht. Ook de vriendin van Spiep, die eens mee mocht rijden, maakte een verschijning van The King mee. Plotseling zag ik hem achterin zitten, aldus Heideroosje. Hij zei 'pas op, pas op'. Onze Freddy (Spieps lokale roepnaam, nvdr) geraakte in paniek en reed tegen een tram op. Toen zei de geest alvorens op te lossen 'Ik zei u nog wel op te passen'.

Larie en apekool, dit is slechts een lasercampagne, zegt Myz Sloager, meer wil ik daar niet over kwijt. De Kasterleedernaarist zei, Ziet ge het, ze kunnen het niet verklaren. Omdat het hekserij is. Duivelskinderen zijn het in plaats van muzikanten.

Dat de Gogo Boys niet vies zijn van extremen weten we, maar dat ze zoiets zouden doen. K's voice houdt zich wel eens bezig met voodoo en dat wil wel eens mislukken, maar dat is allemaal onschuldig, aldus Gogo Fred, een pastoor meer of minder of een huisje dat invalt is toch allemaal zo erg niet. Trouwens ik denk niet dat die act met Spieps Mercedes mislukt was. Onze vrienden besluiten met volgende raad: dat hij eens naar Père Samuel gaat voor een exorcisme.

(MC)

Gogo Boys & Valentijn

Ter gelegenheid van Sint Valentijn zal De Moeial de mooiste liefdesbrieven aan de Gogo Boys afdrucken. U kan nog steeds uw liefdesbrief naar uw favoriete Gogo Boy(s) sturen en in aanmerking komen voor publicatie aangezien de fanmail tot nu toe van een bedenkelijk niveau was. U kan beter, u wou al lang uw intiemste wensen vertellen aan uw idolen, u wil ook eens in De Moeial staan: aarzel niet en schrijf die brief. Afgeven aan een van die Moeialmannen: vrouwen, aan de Gogo Boys persoonlijk of sturen naar de Gogo Boys HQ, Bl.d. Gen. Jacques 143, 1050 Bxl.

BREAK THE VIOLENCE, NO SILENCE

Dit jaar is Break The Silence weer alive ... and kicking! Onder het motto 'Break the Violence, no Silence' organiseren wij van 12/02 t.e.m. 16/02 een week tegen kinder- en vrouwenmishandeling. Tijdens deze week bieden jullie naar goede gewoonte een aantal concerten aan (op maandag gratis!), de traditionele BTS-muziekquiz en een debat, waarop telkens een aantal mensen met kennis van zaken komen spreken, met de bedoeling jullie de gelegenheid te geven deze mensen te confronteren met jullie eigen ideeën, gevoelens en ervaringen.

Het BTS-team

Programma:

01/02 (voorafgaand)	: BTS TECHNO PARTY (BSG-zaal) met optreden van SOUNDBITES DJ's: Trish & Kash, Steve Cop en Vanno
12/02 Openingsconcerten	: JAUNE TOUJOURS om 20 u en ASHBURY FAITH om 22 u in het KK
13/02 BTS-muziekquiz	: 4 pers/team (inschrijven op de stand in de cafetaria of telefonisch bij Stefanie op het nummer 02/646.64.57) in Taverne Funtime
15/02 Debat	: met Leo Peeters / Albert Vanderghinste (hoofd veiligheid VUB) / Patsy Sörensen (Payoke), Inge Dewil (stichtster Pandora) & moderator Prof. dr. Sonja Snacken (criminologie VUB)
16/02 Slotavond	: JEF MERCELS om 20 u (KK) THE YAHOO's = BJ Scott, Jan Hautekiet & Sarah Bettens om 22 u + FUIF met DJ Louis XIV in het KK

BSG-AGENDA

FILMS

maandag 22/01	: DEAD MACHINE (BTS)
dinsdag 23/01	: WILD BUNCH (WK)
woensdag 24/01	: MONTY PYTHON (Camp)
donderdag 25/01	: REALITY BLUES (Solvay)
dinsdag 30/01	: WHAT'S EATING G.G. (Solvay) LITTLE ODESSA (LVSU)
donderdag 01/02	: LITTLE WOMAN (ZWK) STAR TREK ... (LWK)

ZAAL

maandag 22/01	: PPK CANTUS
dinsdag 23/01	: FA CANTUS
woensdag 24/01	: VRG TD
donderdag 25/01	: WK TD
zondag 28/01	: WK CANTUS
maandag 29/01	: BSG BreugelCANTUS
dinsdag 30/01	: KBS TD
woensdag 31/01	: PK TD
donderdag 01/02	: BTS activiteit

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629.23.38
fax 02/629.23.62

Coördinator
Ruben Ramboer

Vice-coördinator
Michel Van Hooft

Redactie

Sami, Michel, Harout,
Domenico, Ruben, Fred, Sjoonie,
David, Dirk, Werner

Medewerkers
Seppe, Saskia, Anna, Jurgen, Pete

Illustraties

Geert Rondou, Maarten, Wim
Castermans, archief

V.U.

Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van het BSG en VO